

dr hab. inż. Krzysztof Leja, prof. PG
kierownik Katedry Zarządzania
kleja@pg.edu.pl

Sopot, 24 lipca 2022 r.

Recenzja

dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego Pani dr Moniki Kwiecińskiej z Wydziału Zarządzania Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu w związku z postępowaniem habilitacyjnym w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości, prowadzonym przez Radę Naukową Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości UE we Wrocławiu

1. Podstawa prawna i przedmiot recenzji

Podstawą prawną recenzji jest art. 221 ust. 5 ustawy z 20 lipca 2018 r. „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce stopniach i tytule naukowym” (Dz. U. 2018 r. poz. 1668 ze zm.), na podstawie którego powołano mnie w skład komisji w postępowaniu habilitacyjnym, art. 219 przedmiotowej ustawy, stanowiący o warunkach koniecznych wymaganych od osoby ubiegającej się o nadanie tego stopnia naukowego oraz uchwała Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o zarządzaniu i jakości Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu z 12 maja 2021 r. o powołaniu komisji w przedmiotowym postępowaniu habilitacyjnym, przesłana mi przez Panią dr hab. Esterę Piwoni-Krzeszowską, prof. UE we Wrocławiu Dziekana Wydziału Zarządzania UE we Wrocławiu pismem z 25 maja 2021 r.

Przedmiotem oceny jest dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny Habilitantki ze szczególnym uwzględnieniem autorskiej monografii pt. „**Fundacje korporacyjne w Polsce jako forma działalności filantropijnej przedsiębiorstw**” opublikowanej nakładem Wydawnictwa Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu. Zadaniem recenzenta, zgodnie z art. 219 przedmiotowej ustawy jest ustalenie, czy Kandydatka *posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.*

2. Informacje wstępne o Habilitantce i Jej droga naukowa.

Pani dr Monika Kwiecińska jest absolwentką Wydziału Gospodarki Narodowej Akademii Ekonomicznej im. Oskara Langego we Wrocławiu (1997 r.), gdzie uzyskała tytuł zawodowy magistra. Stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie nauk o zarządzaniu uzyskała w tejże uczelni w 2007 r.¹ Promotorami rozprawy doktorskiej pt. „Funkcjonowanie lokalnych organizacji niedochodowych na przykładzie Dolnego Śląska” był prof. Czesław Zając, a recenzentami profesorowie Adam Peszko i Stanisław Czaja. Habilitantka jest zatrudniona od

¹ W autoreferacie omyłkowo podano 2017 r.

1998 r. w Katedrze Ekonomiki i Organizacji Przedsiębiorstwa na Wydziale Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, w latach 1998-2007 na stanowisku asystenta, a od 2007 r. na stanowisku adiunkta. W latach 2007 -2012 była również zatrudniona na stanowisku adiunkta w Wyższej Szkole Bankowej we Wrocławiu. W dokumentacji nie znajduję informacji, czy Kandydatka ubiegała się poprzednio o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

3. Ocena dorobku publikacyjnego poza monografią habilitacyjną.

W autoreferacie Habilitantka wspomina, że jedną z inspiracji naukowych były „założenia wrocławskiej empirycznej szkoły zarządzania, której twórcą był prof. Ber Haus”. Wspomnienie Profesora świadczy o tym, że Habilitantka rozwijając badania naukowe pamięta o jej wrocławskich korzeniach – to przejaw wysokiej kultury akademickiej.

Po uzyskaniu stopnia doktora, zainteresowania Kandydatki koncentrują się w trzech subdyscyplinach nauk o zarządzaniu i jakości: zarządzaniu strategicznym (w tym społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstwa), zarządzaniu instytucjami publicznymi oraz zachowaniach organizacyjnych. Habilitantkę w szczególności interesuje filantropia korporacyjna oraz fundacje korporacyjne jako forma działalności filantropijnej przedsiębiorstw. Istotnym osiągnięciem Habilitantki jest uzyskanie finansowania grantu badawczego NCN pt. „Fundacja korporacyjna jako narzędzie realizacji celów społecznych przedsiębiorstwa”, której efektem 9 autorских publikacji w latach 2011-2015 w takich czasopismach jak: „Argumenta Oeconomica”, Prace Naukowe UE we Wrocławiu, Prace Naukowe Wyższej Szkoły Bankowej w Gdańsku, a także opublikowanych jako rozdziały w monografiach naukowych obiegu krajowego.

W zakresie aktywności naukowej, w obszarze zachowań organizacyjnych Habilitantka była współautorką (dostrzegam niespójność kolejności autorów na str. 63 autoreferatu i w załącznikach) 5 publikacji, które ukazały się w czasopismach i monografiach obiegu krajowego. Spośród załączonych publikacji w czasopismach oraz rozdziałach w monografiach najwyższ oceniam artykuły pt. „Corporate foundation’s relationship with the founding company and its role in image building and corporate community involvement programmes”; „Filantropia korporacyjna i jej znaczenie dla konkurencyjności przedsiębiorstw – przegląd badań”, „Fundacja korporacyjna jako narzędzie realizacji celów społecznych przedsiębiorstwa” oraz „Pozafinansowe motywy wpływające na decyzje o zaangażowaniu się przedsiębiorstw w działania filantropijne”. Publikacje te z pewnością stanowiły istotny impuls do prac nad monografią, przedstawioną do oceny jako główne osiągnięcie Habilitantki. Zastanawiająca jest przerwa pomiędzy ostatnim artykułem tego cyklu (2015) a wydaniem monografii (2020).

Podsumowując ten fragment recenzji, dorobek publikacyjny poza głównym osiągnięciem oceniam umiarkowanie pozytywnie. Jako pewien mankament dostrzegam brak publikacji dotyczących fundacji korporacyjnych w latach 2016-2019 oraz brak publikacji w czasopismach indeksowanych w Scopusie/WoS (poza „Argumenta Oeconomica”).

4. Recenzja autorskiej monografii habilitacyjnej pt. „Fundacje korporacyjne w Polsce jako forma działalności filantropijnej przedsiębiorstw” opublikowanej nakładem Wydawnictwa Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu., wskazanej przez Habilitantkę jako osiągnięcie naukowe.

Autorska monografia liczy 208 stron i składa się ze wstępu, czterech rozdziałów, zakończenia, bibliografii oraz załączników. Podjęcie problematyki związanej z filantropijną działalnością fundacji korporacyjnych uważam za ciekawe poznawczo oraz ważne, gdyż wpisuje się w rosnące znaczenie społecznej odpowiedzialności

przedsiębiorstw a także organizacji publicznych. Firmy coraz wyraźniej dostrzegają znaczenie tworzenia wartości wspólnej, tj. łączenie konieczności uzyskanie zysku przed przedsiębiorstwo z aktywnością na rzecz otoczenia społecznego.

Autorka już we wstępie słusznie nawiązuje do koncepcji społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, modeli społecznego zaangażowania przedsiębiorstw i filantropii strategicznej. Habilitantka na podstawie studiów literaturowych trafnie identyfikuje eksploracyjną, eksplanacyjną, taksonomiczną, metodologiczną i empiryczną luki badawcze (s.12). Są one punktem wyjścia do sformułowania problemu badawczego, jakim jest „trudność wyjaśnienia, w perspektywie filantropii korporacyjnej, motywów i mechanizmów tworzenia, funkcjonowania fundacji korporacyjnych oraz ich relacji z przedsiębiorstwami założycielskimi w Polsce” (s. 12). Tak określony problem badaczki prowadzi Habilitantkę do określenie następujących pytań badawczych:

- „1. Jaki jest aktualny stan nauki na świecie w dziedzinie podstaw teoretycznych i praktycznych filantropii korporacyjnej ze szczególnym uwzględnieniem fundacji korporacyjnych?
2. Jakie są motywy¹⁰ tworzenia fundacji korporacyjnych w Polsce?
3. Jak są zorganizowane i w jaki sposób funkcjonują fundacje korporacyjne w Polsce?
4. Jakie są relacje fundacji korporacyjnych z przedsiębiorstwami założycielskimi w Polsce?
5. Jakie są korzyści, problemy i zagrożenia w relacjach fundacji korporacyjnych z podmiotami założycielskimi w Polsce?
6. Jak sytuje się aktualna praktyka fundacji korporacyjnych w Polsce na tle praktyki i teorii na świecie?” (s. 12)

Pytania te są spójne ze sformułowanym problemem badawczym – przekonanie to wzmacnia fakt, iż Kandydatka zaznacza, że „Intencją przewodnią rozprawy jest dążenie do wyjaśnienia zjawiska tworzenia fundacji korporacyjnych jako narzędzia realizacji filantropii przedsiębiorstw.” (s. 12). Habilitantka słusznie rezygnuje z formułowania hipotez badawczych na rzecz pytań problemowych.

Celem głównym rozprawy habilitacyjnej jest: teoretyczne i empiryczne zidentyfikowanie motywów i mechanizmów tworzenia fundacji korporacyjnych w Polsce, rozpoznanie praktyki ich funkcjonowania oraz relacji z podmiotami założycielskimi. Towarzyszą mu cele cząstkowe o charakterze teoretycznym, odnoszące się do metodologii badań, cele empiryczne oraz cel użyteczny. Tak szczegółowe przemyślenie fundamentów rozprawy świadczy o wnikliwości dojrzałości badawczej Habilitantki i dobrym przygotowaniu do przeprowadzenia badań adresowanych do fundacji oraz przedsiębiorstw tworzących fundacje.

Rozdział 1 dotyczy istoty filantropii korporacyjnej oraz jej stanu w praktyce zarządzania na świecie. Autorka rozprawy habilitacyjnej na podstawie systematycznego przeglądu literatury, przytacza wybrane definicje filantropii korporacyjnej (s. 20-21) ukazując ich ewolucję, a także wskazuje szereg kontrowersji z nią związanych. Jednocześnie przytacza za Porterem i Kramerem obszary, w których działania te są uzasadnione. Takie podejście świadczy o dociekliwości naukowej Habilitantki. Autorka monografii, opierając się na bogatej literaturze przedmiotu szczegółowo wyjaśnia różnice pomiędzy normatywnym, oświeconym interesem własnym i strategicznym podejściem do filantropii korporacyjnej. Podsumowaniem rozważań jest typologia sposobów działania filantropijnego przedsiębiorstwa, zilustrowana w tab. 1.2, s. 30 i bardzo interesująco opisana na stronach 30-33.

Ukazanie różnorodnych podejść i towarzyszących im różnych działań (celowe/proaktywne, ogólne/proaktywne, celowe/reaktywne, ogólne/reaktywne) utwierdza recenzenta w przekonaniu, że Habilitantka z dużą starannością przeanalizowała różne podejścia do filantropii korporacyjnej, co z pewnością jest istotne

w części empirycznej monografii. Podsumowując te rozważania, Autorka proponuje definicję filantropii korporacyjnej integrującą dorobek literatury przedmiotu, co jest wartością dodaną tej części pracy.

Habilitantka przyjmuje, że „filantropia korporacyjna w węższym ujęciu to ogół dobrowolnych działań przedsiębiorstwa polegających na przekazaniu zasobów własnych na rzecz grup społecznych, osób indywidualnych organizacji lub sprawy w formie pomocy finansowej (gotówki, grantów, dotacji), programów wolontariatu pracowniczego bądź pomocy rzeczowej (...) W szerszym ujęciu to działania ukierunkowane na poprawę dobrobytu społecznego przez współuczestniczenie przedsiębiorstw w rozwiązywaniu problemów społecznych, motywowane postawą altruistyczną członków przedsiębiorstw, chęcią zaangażowania się firm dla dobra wspólnego, przekonaniem, że przedsiębiorstwo będzie osiągało korzyści/zyski w przyszłości z podejmowanych działań, czy też wizją wzajemnych korzyści firmy i społeczeństwa wynikających z połączenia celów społecznych z celami biznesowymi firmy” (s. 33-34). Autorka wykazuje się nie tylko wiedzą, ale i wrażliwością społeczną, ukazując dwa komplementarne podejścia do filantropii korporacyjnej.

W dalszej części rozdziału pierwszego Habilitantka podejmuje problem motywacji działań filantropijnych przedsiębiorstw, przytaczając liczne publikacje, których autorzy analizują relacje pomiędzy filantropią a motywami menedżerskimi, wynikami ekonomicznymi przedsiębiorstw, relacjami z pracownikami przedsiębiorstwa, korzyściami wizerunkowymi i reputacyjnymi przedsiębiorstwa oraz zależności pomiędzy filantropią a relacjami z otoczeniem przedsiębiorstwa (tab. 1.3, s. 37-38). Autorka monografii wykazuje się umiejętnością syntezy wiedzy zawartej w tych opracowaniach, ukazując wielowątkowość obszarów eksploracji w obrębie motywów działań filantropijnych i najważniejsze elementy każdego z nich.

W kolejnym podrozdziale Habilitantka proponuje usystematyzowanie etapów zarządzania filantropią w ramach poszczególnych funkcji zarządzania (tab. 1.4). W tabeli nie ujęto motywowania, gdyż jak sądzę, poświęcony jest tej funkcji zarządzania poprzedni podrozdział. Autorka szczegółowo odpowiada na pytanie: dlaczego dostrzeżenie wyzwań społecznych, które mogą stanowić istotną barierę w rozwoju przedsiębiorstwa jest ważne? Opisując kolejne etapy filantropii korporacyjnej Habilitantka wykazuje się dobrą znajomością literatury przedmiotu i zrozumieniem istoty filantropii, co, poza wiedzą, wymaga wrażliwości. Podziela wnioski Habilitantki, że zarządzanie filantropią jako obszarem społecznej odpowiedzialności postrzegane jest w ujęciu procesowym, a poszczególne etapy procesu można odnieść do klasycznych funkcji zarządzania i mają one charakter aplikacyjny (s. 62).

Ostatni podrozdział pierwszego rozdziału zawiera szereg informacji o skali filantropii korporacyjnej na świecie, w Europie i w Polsce. Jak stwierdza Autorka monografii, dane są trudno dostępne i niepełne dlatego nie mogą być one podstawą do przeprowadzenia analiz naukowych, gdyż są one fragmentaryczne.

Rozdział drugi traktuje o podstawach teoretycznych filantropii korporacyjnej, lokując je w obrębie nauk ekonomicznych oraz nauk o zarządzaniu. To ważna uwaga Autorki, gdyż konwergencja ekonomii i nauk o zarządzaniu uprawnia do takiego podejścia. Recenzent podziela ten pogląd.

Habilitantka, analizując literaturę przedmiotu konstatuje, że tradycyjny nurt ekonomii proponuje skrajnie uproszczony model przedsiębiorstwa, którego celem jest maksymalizacja zysku, realizując jedynie cele właściciela. Autorka monografii dostrzega natomiast włączanie celów filantropijnych w teoriach menedżerskich, które zauważają znaczenie „budowania prestiżu menedżera dbającego o dobro społeczne” (s. 75). Analizując bogatą literaturę krajową i światową, Habilitantka wyjaśnia miejsce projektów filantropijnych w teorii behawiorystycznej, teorii zasobowej, teorii agencji, koncepcji przedsiębiorstwa jako bytu społecznego i teorii inte-

resariuszy. To wartościowy i nowatorski fragment monografii, potwierdzający dobrą znajomość teorii ekonomicznych przez Habilitantkę i dostrzeżenie przez Nią miejsca filantropii korporacyjnej świetle tych teorii.

W podrozdziale traktującym o filantropii korporacyjnej z perspektywy nauk o zarządzaniu, Autorka monografii, przytaczając bogatą literaturę przedmiotu przekonująco wyjaśnia znaczenie aktywności filantropijnych w podejściu systemowym, w koncepcji równowagi organizacyjnej, w koncepcji zarządzania zasobami ludzkimi oraz zarządzaniu relacjami z interesariuszami. Zdaniem recenzenta rozważania te wpisują się w koncepcję organizacji służącej otoczeniu Ansoffa.

W dalszej części rozdziału drugiego Habilitantka na podstawie szerokiego przeglądu literatury przedmiotu omawia różne modele społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstwa. Na szczególną uwagę w tym fragmencie pracy zasługuje prezentacja ewolucji postrzegania filantropii korporacyjnej ze względu na różne jej cechy w każdym z tych modeli (tab. 2.3, s. 92), a także systematyzacja odniesień teorii ekonomicznych i nauk o zarządzaniu do filantropii korporacyjnej. Habilitantka wyróżnia tu teorie nieodnoszące się wprost i zawierające bezpośrednio odniesienia do filantropii korporacyjnej. To ważna systematyzacja wybranych teorii ekonomicznych przedsiębiorstwa i w naukach o zarządzaniu.

Rozdział trzeci poświęcony jest mechanizmom tworzenia i zasadom funkcjonowania fundacji korporacyjnych w Polsce. W podejściu do autorskich badań Autorka łączy paradygmat neopozytywistyczno-funkcjonalistyczno-systemowy z interpretatywno-symbolicznym. Łączy badania ilościowe (kwestionariusze ankietowe) z badaniami jakościowymi (studium przypadku, wywiad standaryzowany i niestandaryzowany, analiza dokumentacji organizacyjnej). Wykorzystuje przy tym opis i wnioskowanie statystyczne. Podejście do badań od strony metodycznej uważam za poprawne.

Habilitantka dzieli badania na trzy etapy, którą stanowią spójną całość i prowadzą do odpowiedzi na pytania badawcze. Ciekawe jest to, że ponad 60% firm, które wzięły udział w badaniu jest zarejestrowanych w Warszawie.

W dalszej części rozdziału Habilitantka przytacza i analizuje wyniki badań ankietowych przeprowadzonych w 50 fundacjach korporacyjnych, dzieląc je na te, które mają status organizacji pożytku publicznego i te, które takiego statusu nie mają. Badania dotyczyły motywów i celów tworzenia fundacji, sposobów osiągania celów filantropijnych oraz struktur organizacyjnych fundacji a także poszczególnych obszarów funkcjonowania fundacji. Analiza wyników badań jest poprawna, co więcej Autorka dysertacji zręcznie łączy wyniki badań ankietowych z przeprowadzonymi wywiadami. Szczególne cenne są komentarze do wyników badań, świadczące o dobrej znajomości istoty i „kuchni” funkcjonowania fundacji.

Pewnym mankamentem jest podawanie w tabelach (np. 3.7; 3.14; 3.21; 3.24 i innych) wyników procentowych z dokładnością do dziesiątej ich części w sytuacji, gdy przy liczbie fundacji=50, każdy z podmiotów stanowi 2% badanej populacji.

Analizując wyniki badań Habilitantka szeroko opisuje zasady funkcjonowania fundacji korporacyjnych w Polsce, w tym zasady oceny działań filantropijnych, które jak słusznie zauważa Habilitantka niejednokrotnie odnoszą się do wartości niematerialnych, co nie ułatwia pomiaru efektów tych działań.

Ważnym fragmentem rozdziału jest przedstawienie sposobu komunikacji fundacji korporacyjnych z otoczeniem. Zaskakuje fakt, że wiele fundacji nie zamieszcza w Internecie sprawozdań z działalności, co szczególnie dziwi w przypadku fundacji mających status OPP.

Ciekawym uzupełnieniem rozważań Autorki monografii jest przedstawienie opinii rozmówców na temat korzyści, problemów i zagrożeń w relacjach fundacji z przedsiębiorstwami założycielskimi oraz odpowiedzi na

pytanie, kiedy należy zakładać fundacje korporacyjne i jakie działania należy podjąć przed decyzją o powołaniu fundacji.

Rozdział czwarty jest dobrze napisaną syntezą teorii i praktyki tworzenia i funkcjonowania filantropii korporacyjnej w Polsce na tle sytuacji na świecie. Habilitantka wyróżnia kluczowe cechy praktyki i teorii filantropii fundacji korporacyjnych w obszarach: definiowania zjawiska, motywów działań filantropijnych, teorii ekonomii i nauk o zarządzaniu wyjaśniających źródła filantropii korporacyjnej, społecznej odpowiedzialności jako podstawy wyjaśniania zjawiska filantropii, zarządzania filantropią korporacyjną oraz praktyki filantropii i fundacji korporacyjnych w Polsce na świecie. To trafna systematyzacja obszarów badawczych.

Habilitantka, odnosząc się do własnych badań klarownie wyjaśnia motywy tworzenia fundacji korporacyjnych, zasady organizacji i funkcjonowania fundacji korporacyjnych, relacje fundacji z przedsiębiorstwami założycielskimi, a także korzyści, problemy i zagrożenia w relacjach fundacji korporacyjnych z przedsiębiorstwami założycielskimi w Polsce. Habilitantka wykazuje się szeroką wiedzą i zrozumieniem specyfiki funkcjonowania fundacji korporacyjnych w Polsce. Interesująca poznawczo jest analiza podobieństw i różnic praktyk funkcjonowania fundacji korporacyjnych w Polsce i na świecie. A także próba odpowiedzi na pytania: czy/w jakim stopniu polska praktyka fundacji korporacyjnych jest zbieżna z teorią filantropii i fundacji korporacyjnych oraz czy praktyka ta może stanowić podstawę do doskonalenia teorii filantropii i fundacji korporacyjnych. Wartością dodaną rozdziału zwięźdzająca go, a jednocześnie proponującą nowe pola badawcze jest sformułowanie hipotez dla przyszłych badań.

Zakończenie jest podsumowaniem monografii, a jednocześnie wskazaniem ograniczeń badawczych, co świadczy o dojrzałości Kandydatki, a także, co jest również cenne propozycje kierunków dalszych badań.

Podsumowując, monografię habilitacyjną przedstawioną jako główne osiągnięcie oceniam pozytywnie.

5. Recenzja dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego Habilitantki.

W zakresie dorobku dydaktycznego Kandydatki za najważniejsze osiągnięcia uznaję: prowadzenie zajęć dydaktycznych w ramach przedmiotów podstawowych takich jak: Nauka o przedsiębiorstwie; Ekonomika i organizacja przedsiębiorstw; Zachowania organizacyjne w j. pol. i ang.; Podstawy zarządzania oraz Współczesne metody i koncepcje zarządzania oraz kilku przedmiotów w ramach specjalizacji „Zarządzanie zasobami ludzkimi”. Zajęcia te są wysoko oceniane przez studentów. Habilitantka była promotorką 70 prac dyplomowych na UE we Wrocławiu. Ważnym osiągnięciem jest także utworzenie i kierowanie studiami podyplomowymi „Innowacyjne przywództwo – kreowanie liderów zmian” oraz pełnienie funkcji promotora pomocniczego w jednym z przewodów doktorskich.

Na dorobek organizacyjny składa się szereg aktywności takich jak: współorganizowanie „Young Enterprise Day”, członkostwo w Senackiej Komisji ds. Dydaktyki i Rektorskiej Komisji ds. Rozwoju Wiedzy i Kompetencji naukowo-Badawczych UE we Wrocławiu oraz w Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów i Wydziałowej Komisji Wyborczej. Powoływanie do tych gremiów świadczy o zaufaniu jakim cieszy się Kandydatka.

Habilitantka wykazuje istotną aktywność w zakresie popularyzacji nauki. Habilitantka uzyskała wiele certyfikatów potwierdzających udział w szkoleniach poszerzających wiedzę i umiejętności a tym samym rozwijających kompetencje. Podsumowując ten fragment recenzji, dorobek dydaktyczny, popularyzatorski i organizacyjny oceniam pozytywnie.

6. Istotna aktywność naukowa albo artystyczną realizowana w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Habilitantka współpracuje z holenderskim Instytutem Eklektycznym Psychologii i posiada międzynarodowy certyfikat MindStar, uprawniający do korzystania narzędzi psychometrycznego pomiaru systemów wartości i metaprogramów. W ramach tej współpracy Habilitantka zainicjowała porozumienie Uniwersytetu Ekonomicznego w e Wrocławiu z firmą komercyjną, która jest wyłącznym dystrybutorem tego narzędzia w Polsce. Co więcej Habilitantka stworzyła autorski przedmiot „Systemy wartości i metaprogramy w zarządzaniu zasobami ludzkimi”. Uzyskany grant badawczy (ok. 20000 EUR) pozwolił Habilitantce na przeprowadzenie badań naukowych z wykorzystaniem MindStar, a efektem jest kilka współautorskich publikacji i wystąpień na konferencjach naukowych.

7. Ocena języka i redakcji monografii.

Układ treści i wywód prowadzony w monografii habilitacyjnej jest logiczny i spójny. Praca jest napisana klarownym językiem – nie dostrzegam istotnych błędów stylistycznych. Redakcja monografii jest bardzo staranna, a tym samym nie budzi zastrzeżeń.

9. Konkluzja

Silną stroną dorobku naukowego Habilitantki jest podjęcie w monografii, wskazanej jako główne osiągnięcie, problematyki fundacji korporacyjnych jako formy działalności filantropijnej przedsiębiorstw. Problematyka ta jest ważna, aktualna, interesująca poznawczo i mającą implikacje teoretyczne i praktyczne. Poprawnie sformułowano problem naukowy i towarzyszące mu pytania badawcze oraz cel monografii. Na wyróżnienie zasługują bardzo obszerny przegląd światowej literatury przedmiotu. Pozytywnie oceniam też część empiryczną rozprawy, a także dojrzałą syntezę.

Stwierdzam, że monografia pt. „Fundacje korporacyjne jako forma działalności filantropijnej przedsiębiorstwa” stanowi znaczny wkład do rozwoju dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości, zwłaszcza w zakresie poszerzenia wiedzy o społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw. Głównymi zaletami opracowania jest systematyzacja pojęć na podstawie bardzo szerokiego przeglądu literatury krajowej i międzynarodowej, przeprowadzenia badań empirycznych korzystając z triangulacji, a także synteza uzyskanych wyników z uwzględnieniem wiedzy z literatury przedmiotu.

Habilitantka w trakcie pracy na Uniwersytecie Ekonomicznym prowadziła aktywność realizowaną w współpracy zagraniczną instytucją naukową, czym wypełnia przesłanką ustawową.

Wskaźniki bibliometryczne (h-index i I. cytowań) Habilitantki są niskie, a dorobek publikacyjny, zarówno autorski jak i współautorski z istotnym udziałem Habilitantki, poza monografią, przedstawioną jako główne osiągnięcie jest skromny. Brakuje (poza jedną) publikacji w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym, a problematyka zdaniem recenzenta może zainteresować czytelników poza granicami naszego kraju. Aktywność dydaktyczną, organizacyjną i popularyzatorską Habilitantki oceniam pozytywnie.

Konkludując stwierdzam, że pozytywna ocena głównego osiągnięcia naukowego zgłoszonego w przedmiotowym postępowaniu habilitacyjnym, a także współpraca naukowa z instytucją zagraniczną, której efektem są nie tylko publikacje, lecz także wzbogacenie programu kształcenia. Taka konkluzja pozwala mi na stwierdzenie, że osiągnięcia naukowe Habilitantki stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości, a Kandydatka wykazuje się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, a tym samym wypełnia wymogi Art. 219 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z 20 lipca 2018 r.